

Dosarul nr. 2ra-1001/22

2-18205537-01-2ra-20072022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, Judecător – R. Pascari

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, Judecători – L. Pruteanu, I. Țurcan, I. Cotruță

Î N C H E I E R E

21 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Mișcoi Zinaida,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mișcoi Zinaida către
Topchin Vladislav cu privire la repararea prejudiciului material și moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2022, prin care a fost menținută
hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 29 septembrie 2020,

c o n s t a t ă :

La 22 noiembrie 2018, Mișcoi Zinaida a depus cerere de chemare în judecată către
Topchin Vladislav, concretizată pe parcurs, cu privire la încasarea prejudiciului material
pentru întreținere pe viață și pentru instalarea unui monument funerar și a prejudiciului
moral în sumă de 2 000 000 lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că la 22 noiembrie 2015, pe bd.
XXXXXX, fiind la volanul automobilului, Topchin Vladislav a tamponat-o pe fiica sa,
XXXXXX, care a fost transportată în stare gravă la IMSP ”Centrul mamei și a copilului”,
unde a decedat în urma traumatismelor.

Totodată, reclamanta a menționat că Topchin Vladislav se deplasa cu viteză de 119
km/h, iar după impact nu a frânat, dar a părăsit locul accidentului, neacordând ajutorul
medical necesar victimei.

Astfel, reclamanta a remarcat că până la momentul de față nu-și poate reveni de la
moartea prematură a fiicei sale, lăsându-i o amprentă adâncă în suflet, provocând-i
suferințe fizice și psihice considerabile, care urmează a fi compensate din contul lui
Topchin Vladislav.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 29 septembrie 2020, cererea
de chemare în judecată depusă de Mișcoi Zinaida a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 01 octombrie 2020, Mișcoi Zinaida a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei
Chișinău, sediul Centru, din 29 septembrie 2020, solicitând casarea hotărârii primei
instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care, cererea de chemare în judecată să fie
admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2022, s-a respins apelul declarat de
Mișcoi Zinaida și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 29

septembrie 2020, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mișcoi Zinaida către Topchin Vladislav cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

Pentru a decide astfel, prin prisma prevederilor art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea de Apel Chișinău a remarcat că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2018 (menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 iunie 2019), Topchin Vladislav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (5) din Codul penal, fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis. Totodată, a fost admisă acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Mișcoi Simion privind încasarea prejudiciului moral, și s-a încasat din contul lui Topchin Vladislav în beneficiul succesorului părții vătămate Mișcoi Simion, suma de 250 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune.

În context, prin prisma prevederilor art. 81 din Codul de procedură penală, instanța a punctat că recuperarea prejudiciului moral prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2018, nu s-a realizat doar în beneficiul lui Mișcoi Simion, dar și membrilor familiei victimei, inclusiv mamei victimei, Mișcoi Zinaida.

Astfel, menționând faptul că există deja o hotărâre definitivă cu privire la despăgubirea părții vătămate, din contul părții vinovate, în temeiul aceluiași circumstanțe, instanța de apel a constatat că cererea de chemare în judecată înaintată de Mișcoi Zinaida, a fost respinsă întemeiat, deoarece, odată cu soluționarea acțiunii civile în procesul penal și achitarea de către Topchin Alexei a sumei de 250 000 lei, a avut loc repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune familiei victimei decedate, iar odată fiind stabilit cuantumul prejudiciului de către o instanță de judecată în procesul penal, o altă instanță de judecată nu mai poate interveni în modificarea sau încasarea repetată a prejudiciului.

În altă ordine de idei, cu referire la încasarea prejudiciului material pentru întreținere pe viață și a despăgubirii pentru întreținerea fiului XXXXXXXX, care în anul XXXX a absolvit XXXXXXXX și instalarea unui monument funerar, Curtea de Apel Chișinău a reiterat concluzia primei instanțe privind lipsa la materiale cauzei a probelor în acest sens.

De asemenea, instanța de apel a remarcat că speței în cauză îi sunt aplicabile prevederile Codului civil în redacția din 06 iunie 2002, or, prevederile art.2031 din Codul civil (în redacția din 01.03.2019) nefiind aplicabile la caz.

La 08 iulie 2022, a fost înregistrat recursul declarat de Mișcoi Zinaida, prin care s-a solicitat casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2022 și emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a încălcat și aplicat eronat normele de drept material, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

De asemenea, recurenta a menționat că instanța de apel nu a elucidat pe deplin aspectul producerii accidentului rutier și soluționarea laturii civile în cadrul procesului penal, circumstanțe care au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale recurteii. Mai mult, pe marginea procesului penal a fost înaintată plângere împotriva Ordonanței de refuz în deschiderea procedurii de revizuire, înregistrată la 01 iulie 2022.

Suplimentar, recurenta a menționat că instanța de apel nu a ținut cont nici de starea sa de sănătate, care s-a agravat când a aflat despre accidentul rutier în care a fost implicată fiica sa, și nici de circumstanțele producerii accidentului rutier și cele urmate după.

Cu referire la prevederile art.434 alin.(1), (2) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil menționează că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării

hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, consideră că recursul din 08 iulie 2022 declarat de Mișcoi Zinaida este în termen.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mișcoi Zinaida este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurente este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurente cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurente, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluțiile date de instanțele inferioare, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în recursul declarat de Mișcoi Zinaida.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Mișcoi Zinaida, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mișcoi Zinaida către Topchin Vladislav cu privire la repararea prejudiciului material și moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2022.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova,

judecătorii

Galina Stratulat,

Victor Burduh